

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!**
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
Á délai
convenu

**Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 10.

(480.)

Vol. 21.

satellite **1-416**

Thursday,

June 9,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Nové epištole pražské, západočeské a východočeské

Epištola čtvrtá - Štvanická

(První tři byly v minulém čísle)

Vyrůstal jsem v Edenu. Jsem jedním z mála pamětníků zdejšího rybníku a houpaček. Jednoho dne rybník zasypali a pomalu se začal rýsovat stadion, což mělo za následek moji fotbalovou demenci. Dokonce se pamatují, jak jsem dostal první korunu na dětskou vstupenku proti Prešovu a jak lidi strašlivě pískali a brankář Jonák měl ovázanou hlavu. Hru jsem nějak nechápal a tak jsem se někoho po zápase zeptal, jak to dopadlo a on mi odpověděl: „Vyhráli jsme 3:1!“ S hokejem to bylo horší, dlouho jsem si představoval, že se hraje na fotbalovém hřišti. Teprve když jsem byl větší, vzal mě dědeček na hokej v Černošicích, kde se hrálo při -15 °C, ale během první třetiny mne odvedl do cukrárny a přišli jsme až v polovině třetí. Přesto to stačilo na to, abych o tomto svém zážitku ještě rok vyprávěl svým spolužákům.

První skutečné hokejové zážitky se však pojí se Štvanicí. Se starým zimním stadionem, kde hrávala chudá druholigová Slavia, zatímco bohatší Sparta hrála v nové hale v Juldě Fuldě, jak se říkalo Parku kultury a oddechu Julia Fučíka. Na tomto stadionu se hrálo i první MS v Praze, zde jsme získali titul Mistrů světa v roce 1947 a porazili Kanadu 5:3 v roce 1959. Je to stejná památka jako Maple Leaf Gardens v Torontu. Má to svou historii.

Po roce 1989 to magistrát hlavního města Prahy pronajal někomu, kdo to nechal spadnout a tento měsíc urychleně přijeli buldozery a srovnali Zimní stadion se zemí. Obě strany dostaly od památkářů pokutu kolem 100 000 korun.

Při tom by asi nebylo tak nákladné obnovit stadion v původní podobě z třicátých let. Praha by měla alespoň jeden pěkný otevřený stadion pro bruslení. Mohl by se zde hrát rekreační hokej, popřípadě několikrát za zimu i ligový. Například derby Sparta-Slavia, tak jako se v Kanadě stalo již novoroční tradicí, že se hraje i při dvacetistupňovém mrazu venku.

Epištola pátá - Václavská

V druhé polovině osmdesátých let, kdy už cenzura nebyla tak zlá, ale kulturní devastace pokračovala, zmizela z Prahy řada historických budov včetně Nádraží Těšnov. V tu dobu přišla Mladá Fronta s článkem, že se bude bourat i Národní muzeum. Byl to aprílový žert,

POLOZBOŘENÝ DŮM SOUSEDÍ S DOMEM NA VÁCLAVSKÉM NÁMĚSTÍ, URČENÝM K DEMOLICI

noviny totiž vyšly 1. dubna. Nikdo však nevěděl, jestli je to míněno vážně nebo ze srandy. Článek způsobil obrovský rozruch. Mladá fronta to druhý den dementovala, ale škoda už byla udělaná. Lid si všiml, kolik památek z 19. a z první poloviny 20. století zmizelo. Byly to historické budovy. Posunuli jsme se do 21. století a tak se likvidují stavby z minulého či předminulého století. Přitom úpadek architektury je nesporný. Stačí porovnat Vinohrady či Smíchov s Jižním nebo Severním městem. Od krásných secesních baráků ozdobených sochami k panelákům.

Podíváme-li se na Václavské náměstí, můžeme zde vidět téměř vše. Muzeum na štěstí stále stojí, i když se občas objevují v omítce jizvy po srpnu 1968. Můžeme vidět kolik historických domů zmizelo a kolik je tam nových skleněných hangárů. Minule jsem si povzdechl, že zmizel i šenk Vrbovec v dolní polovině náměstí. Teď pro změnu má zmizet dům na rohu Opletalovy ulice. Nepomáhají zatím protesty památkářů i Pražané se rozhodli jít do ulic a demonstrovat. Podívali jsme se na barák nejen zepředu, ale i z druhé strany a pochopili jsme: stavební společnost již zadní část domu pěkně vykuchala, ale tak, aby stěny zůstaly. Tím vzbudila

HROB T. G. MASARYKA, JEHO MANŽELKY CHARLOTTY, SYNA JANA A DCERY ALICE

zdání, že se nic nestane. Přesně jako v pohádce o Smolíčkovi, když tam Jezinky nejprve strčily dva prstíčky, aby se ohřály. Jestli pomůže *hlas ulice* je otázkou. Vzpomněl jsem si, jak se lid vzbouřil proti privatizaci druhého kanálu České televize a tak mám naději.

Epištola šestá - Západočeská

Vršovický sbor Českobratrské církve evangelické sídlil v bývalé hospodě na rohu ulic Charkovské a Černomořské. Když přišel tolik očekávaný pád komunismu, přišel sbor o modlitebnu. Přesídli tedy do bývalého krytu v paneláku v Tulske ulici. Proto se i sborový časopis jmenuje *Katakomby*. Jednou za rok však členové sboru společně vyjdou na světlo, přesněji řečeno vyjedou na výlet, a tentokrát to bylo do západních Čech. První zastávka byla v Lánech u hrobu TGM. Přiznám se, že jsem tam byl poprvé.

Druhá zastávka byla na rozhledně v Kryrech. Popisovat, že je odsud za jasného počasí možné vidět Klínovec by asi bylo zbytečné, protože viditelnost ze Schillerovy rozhledny nebyla nejlepší. Cesta k ní vedla po úzké cestě plné zatáček. Na jedné lesní křižovatce se zjistilo, že autobus plný starých lidí nezatočí ani na třetí pokus doprava. Vždy jsem obdivoval

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 7

SCHILLEROVA ROZHLEDNA V KRYRECH S CESTOU, PO KTERÉ JSME NAHORU PŘICOUVALI AUTOBUSEM